

V R T E C.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 2.

V Ljubljani, dne 1. februarja 1909.

Leto 39.

ŽALOSTNA PESEM.

Oj zapojte, babica,
žalostno nam pesem,
da vsi bomo jokali!
So prosili vnučki
staro babico —

Pa je pela babica:
„Padaj, padaj beli sneg,
goro, plan zameti,
oj zapadi hrib in breg!
In ledeni cveti
naj vzcveto na okencih!

Zguban, star je moj obraz,
kje, oj kje je vesna?!
Zima je prišla in mrz,
zima — starost resna
prišla v mojo sobico. —

Kmalu, kmalu ležem jaz
tja na postelj belo;
bele laske, bel obraz,
črno pa razpelo
jaz takrat imela bom...“

Zaplakala babica,
vnučki zaplakali
žalostno, otožno
kakor še nikdar!

Bogumil Gorenjko.

LEDENE ROŽE.

Zima je prišla
tja do gorskih koč,
zima je prišla
tiho, kar čez noč...

Pa potrkala
je na okence,
da ogrela bi
zmrzle si roke.

„Le ostani, le
zunaj zima, mrz!
Mrzel je tvoj dih,
mračen tvoj obraz!“

Celo dolgo noč
tam je trkala;
vrata, okenca
pa zaprta vsa!

Zjutraj pa poznal
je na okencu
sled se njenih rok:
rože iz ledu.

Bogumil Gorenjko.

